

таватъ безплодни за общество-то. И така, дѣца-та трѣба отъ рано да се приучватъ на добросторностъ, та послѣ, като порастнѫтъ, да я привѣдjtъ въ дѣйствие, и да струватъ добрини, до колкото имъ позволява положение-то и състояние-то. Награда-та на благодѣяние-то се заключава въ благодарността на лице-то, комуто е направено. Неблагодарността не трѣба да остудява благотворительтъ. Да се прави благодѣяние значи, по възможности, да се умаляватъ общественни-тѣ несправедли-вости и да се изравняватъ права-та на всички, за можътъ колко годѣ да благodenствуватъ прѣзъ животъ-тъ.

Трудолюбие-то е источникъ на задоволство-то и богатство-то; то е най-добро срѣдство противъ тѣги-тѣ, бездѣлие-то и мързелъ-тъ, отъ които се раждатъ толкова пороци. Жена, която умѣе да си намира занимания въ кѫща-та, прѣзира свѣтски-тѣ разсѣянности и си намира щастие-то въ семейство-то; тя е, така да се рѣче, сѫдбата на мжжъ-тъ и дѣца-та си; трудолюбие-то е добродѣтель, а лѣнъстъта — прѣятствие на всички-тѣ добродѣтели и разрушител на побудителна-та сила къмъ добро-то. Лѣнъстъта, прѣдрасполага къмъ лицемѣрие, ласкателства, прикритостъ, невъздържностъ и egoизъмъ; тя е основа на всички-тѣ страсти и майка на всички-тѣ пороци. Напротивъ, трудолюбие-то отпушда лоши-тѣ наклонности, въдворява рѣдътъ и запазва здравие-то.

Благоразумие-то, спорѣдъ както казва стара-та пословица, е майка на безопасностъ-та. Жена-та трѣба да бѫде благоразумна въ поведение-то си, въздържна въ работи-тѣ и прѣдположения-та си, тайна относително всичко, което е чула и видѣла. Тя не трѣба да се мѣси въ чужди-тѣ дѣла, не трѣба да се прѣсмива и да говори прѣтвърно; да не хули други-тѣ, и никога да не вдига въпроси за нѣкои работи, въ които не е компе-тентна; да си не налага убѣждения-та тамъ, гдѣто